

После мог [прошлог чланка](#) активирана је тзв. [Кризна група за одбрану Филипа Давида](#). Један од њених чланова, Басара, написао је још један вицкаст [текст о мени](#), овога пута ми прилепивши да сам својевремено радио за Миру Марковић (sic!).

Басара је некада, између псовања и наклапања, умео да буде и духовит. За једног књижевника је, рецимо, измислио да му је Удба уградила прислушни уређај у пенис, па заборавила да га извади, због чега овај писац и дан данас активира аларме по продавницама.

Али, Антонић и Мира Марковић – то је толико јадно да сам остао без текста. Молим Кризну групу да следећи пут одреди неког другог – на пример, Кишјухаса или Жарка Кораћа. Зар је могуће да сам спао на Басару?!

Али, Антонић и Мира Марковић – то је толико јадно да сам остао без текста. Молим Кризну групу да следећи пут одреди неког другог – на пример, Кишјухаса или Жарка Кораћа. Зар је могуће да сам спао на Басару?!

Но, да видимо сад нешто важније. Главни одбор НДСС усвојио је [Декларацију о Косову](#). У њој су најважније прва (1) и последња (7) тачка. У првој се каже да је "косовска политика СНС и Александра Вучића доживела потпуни слом". Објашњава се да Брисел 1 (2013) и 2 (2015), Француско-немачки план (фебруар 2023) и Охридски споразум (март 2023), "представљају упоришне и формалне тачке ове погубне политике".

Зато се у последњем параграфу Декларације захтева: "Србија мора да прогласи

"Западни пријатељи", окупација и колаборација

Пише: Слободан Антонић
среда, 21 фебруар 2024 10:51

окупацију дела државне територије, док сви релевантни међународни чиниоци не буду уважавали важећу и правно обавезујућу Резолуцију 1244 СБУН". И још: "Чином проглашења окупације јасно ће бити стављено до знања свим субјектима међународних односа да Србија никада неће престати са борбом за очување своје територијалне целовитости".

Протест Срба у Северној Митровици децембра 2022. године

Одлично! До сада су углавном интелектуалци користили израз "окупација" за статус Косова, или пак да опишу колонијалну доминацију Запада у Србији: [Врзић](#) , [Пророковић](#)

,
[Владимир Димитријевић](#)

,
[Игор Ивановић](#)

,
[Ломпар](#)

(15-22) итд.

"Западни пријатељи", окупација и колаборација

Пише: Слободан Антонић
среда, 21 фебруар 2024 10:51

Али, ово је први пут да једна парламентарна странка тражи да се прогласи окупација Косова. То је важан корак, једино што треба видети – корак ка чему?

Привремено међуратно стање

Кад имате окупацију, имате и окупатора, али се у Декларацији не каже ко је тачно окупатор Косова. То би могао да буде једино НАТО, а [Кумановски споразум](#) може се тумачити као наше формализовање НАТО окупације Космета (мада се у споразуму не помиње НАТО већ КФОР).

Кад имате окупацију, имате и окупатора, али се у Декларацији не каже ко је тачно окупатор Косова. То би могао да буде једино НАТО, а Кумановски споразум може се тумачити као наше формализовање НАТО окупације Космета (мада се у споразуму не помиње НАТО већ КФОР)

Међутим, окупација је привремено међуратно стање. "Међународно право не прописује начин успостављања окупације, али уређује последице окупације: 1. да би окупација настала, неопходно је да је непријатељ заузео територију и да на њој врши власт, и то несметано; 2. да би уопште постојала окупација, мора [да престане \(војни – С. А.\) отпор](#) вршењу власти окупатора, односно да окупатор врши власт без озбиљног оспоравања".

С друге стране, статус окупације се прекида када се обнове војна дејства – "у том случају окупатор престаје да несметано врши власт и то подручје постаје поново '[војиште](#)', односно '[подручје борбених операција](#)'".

Дакле, када држава, чији је део територије запоседнут, није војно поражена, окупација је врста примирја. Према извесним тумачењима, Војно-технички споразум из Куманова управо је такво "[примирје](#)", а Резолуција 1244 је "[гарант примене](#) тог примирја".

"Западни пријатељи", окупација и колаборација

Пише: Слободан Антонић
среда, 21 фебруар 2024 10:51

Но, ако је тако, онда се Декларација зауставила тамо где тек треба да почне. Ваља објаснити не само ко су окупатори Косова, него и какав однос треба да имамо према окупаторима, као и шта Србија мора да уради не би ли окупација престала.

Јер, уколико је окупатор НАТО – а не видим ко би други то могао да буде – онда су окупатори и земље које чине НАТО. Могу ли се с окупаторима неговати партнерски односи? Може ли се тежити уласку у организације окупатора – као што су Европска унија, па чак и НАТО?

Снаге КФОР-а у Северној Митровици

Такође, кад постоје окупатори, постоје и колаборанти. Ко су наши колаборанти? Да ли су то, рецимо, странке и појединци који се залажу за признање сецесије окупираних територија? И да ли с таквим странкама треба улазити у било какве коалиције? Па ако с њима сарађујемо, да ли и ми онда заправо постајемо део система колаборације и окупације?

Осетљиви детаљи

Једнако, ваљало би макар начелно објаснити на који начин замишљамо престанак окупације. Да ли се и како припремамо за ослобађање окупиране територије? Да ли и како јачамо војску? На кога рачунамо као војне савезнике? Да ли спремамо јавност за будућу оружану интервенцију? Да ли чекамо распад НАТО, као најповољнији тренутак – или нешто друго?

Суштинска промена спољне и унутрашње политике није лака – поготово ако подразумева напуштање "европског" пута. Она се не може извести без јасног легитимитета, односно без консултација с народом – било путем избора, било преко референдума

Разумљиво, неки осетљиви детаљи нису за декларацију. Али, не може баш ништа да се не каже о генералној политичкој и друштвеној стратегији која треба да произађе из Декларације. Прогласити окупацију Косова значи потпуно променити нашу спољну, али и унутрашњу политику.

Јер, управо су наши западни "пријатељи" истовремено и наши окупатори. Већ четврт века Срби пате од когнитивне дисонанце – западњаци су нам пријатељи, желимо да нас воле и прихвате, а баш ти, наши [модернизацијски](#) узор, ломе нам државу и отимају оно што је наше.

Суштинска промена спољне и унутрашње политике није лака – поготово ако подразумева напуштање "европског" пута. Она се не може извести без јасног легитимитета, односно без консултација с народом – било путем избора, било преко референдума.

Промена није без ризика

"Западни пријатељи", окупација и колаборација

Пише: Слободан Антонић
среда, 21 фебруар 2024 10:51

Истина, није било референдума ни када је државна политика постала "ЕУ нема алтернативу". Ипак, пробриселске странке имале су већину у скупштини – мада су до ње пре долазиле вештим [политичким инжењерингом](#), него искреним предочавањем бирачима свих последица које, по српски статус Косова, има наш "европски пут".

Али, за суштинску промену наше политике неопходна је несумњива сагласност народа. Јер, таква промена никада није без ризика. Може ли се до сагласности доћи без озбиљне борбе са широким спектром аутоколонијалних медија, тих правих тровачница нашег здравог разума? Можда би и о томе аутори Декларације могли да кажу коју реч?

Али, за суштинску промену наше политике неопходна је несумњива сагласност народа. Јер, таква промена никада није без ризика. Може ли се до сагласности доћи без озбиљне борбе са широким спектром аутоколонијалних медија, тих правих тровачница нашег здравог разума? Можда би и о томе аутори Декларације могли да кажу коју реч?

Такође, Кумановским споразумом (чл. 1, ст. 2а) пристали смо на то да наша војска или

"Западни пријатељи", окупација и колаборација

Пише: Слободан Антонић
среда, 21 фебруар 2024 10:51

полиција "неће ући, поново ући, нити остати на територији Косова без претходне изричите сагласности команданта међународних безбедносних снага ("КФОР")". То практично значи да сваки непозван "улазак војних или полицијских снага Србије на Косово подразумева [објаву рата НАТО пакту](#)".

Срећна је, међутим, околност та што постоји и Резолуција СБ УН 1244, која нам јамчи суверенитет над Косметом и која је део међународног правног поретка. Управо поштујући тај поредак, Србија мора да се суздржава од сваке војне интервенције на Косову. Али, то нас не спречава да јасно и гласно тражимо да нам се врати наша окупирана територија, и да одавде оде нежељена војска туђинаца. Све по Резолуцији 1244 и међународном поретку.

Шеф НДСС је и професор Правног факултета у Београду. Било би сјајно да нам, управо са становишта унутрашњег и међународног права, објасни идеју о проглашењу Косова за окупирану територију. Та идеја је суштински важна, можда чак судбоносна у наступајућим временима, и она заслужује пажљив и озбиљни третман од стране свих актера у нашој јавности.

Поготово у тренутку кад изблажани странци и странкиње, у политичким катакомбама Брисела и Стразбура, уверавају наше главешине како ће нам бити предивно чим будемо дали Косово за помак од читавог једног седишта у бриселској чекаоници.

[\(РТ\)](#)